استقلال خپلواکی
خبر و تبصره

بی بی سی ۰۹ نوامبر، ۲۰۲۶

نویسنده,دانیل بوش و مادلین هالپرت

ائتلاف ترامپ فروپاشیده است؛ جمهوری خواهان حالا چه خواهند کرد؟

جمهوری‌خواهان پس از آنکه ائتلافی که سه بار پیاپی دونالد ترامپ را به نامزدی ریاست‌جمهوری رسانده بود، در انتخابات میان‌دوره‌ای ۲۰۲۶ به شکلی چشمگیر از هم پاشید، در حال بازنگری و ارزیابی عمیق عملکرد خود هستند.

شکست خیره‌کننده انتخاباتی بلافاصله پرسش‌هایی را درباره آینده حزب در دوران پس از ترامپ مطرح کرد.

اما پاسخ ساده ای وجود ندارد. جمهوری‌خواهان اکنون باید میان پافشاری بیشتر بر ترامپیسم یا تلاش برای ترسیم مسیری تازه در سال‌های پایانی حضور او در قدرت، یکی را انتخاب کنند.

عمق مشکل را ران دسانتیس، فرماندار فلوریدا که دوره مسئولیتش رو به پایان است، به‌خوبی بیان کرد؛ او انتخابات میان‌دوره‌ای را «نزدیک به یک رویداد در حد انقراض برای جمهوری‌خواهان» توصیف کرد.

برخی دیگر لحن خوش بینانه تری داشتند. جی دی ونس، معاون رئیس‌جمهوری، که نتایج انتخابات میان دوره‌ای را به خشم عمومی از جنگ با ایران نسبت داد، گفت حزب می تواند اوضاع را تغییر دهد. با این حال، ونس پذیرفت که تبعات این شکست به سادگی قابل مدیریت نخواهد بود.

ونس گفت: «درگیری و بحث‌های زیادی درباره اینکه چه اتفاقی افتاد و چرا، در خواهد گرفت».

دامنه گسترده واکنش‌ها در جناح راست، شکاف‌های عمیقی را در حزبی نشان می‌دهد که در پی به قدرت رسیدن غیرمنتظره ترامپ به ریاست‌جمهوری در سال ۲۰۱۶ شکل گرفتند و هرگز واقعا از بین نرفتند.

هنوز خیلی زود است که بتوان گفت کدام جناح پیروز خواهد شد. اما در حالی که جمهوری‌خواهان هنوز مشغول التیام زخم‌های خود هستند، نبرد درون‌حزبی که ونس پیش‌بینی کرده بود، از همین حالا آغاز شده است.

- رینا شاه، استراتژیست جمهوری‌خواه، به بی‌بی‌سی گفت که این حزب باید تصمیم بگیرد آیا می‌خواهد حول یک فرد و یک چهره خاص متمرکز باشد، یا بر مجموعه‌ای گسترده‌تر از اید ه‌ها، مانند محافظه کاری، تکیه کند؛ ایده‌هایی که بتوانند فراتر از جمهوری‌خواه‌ترین مناطق کشور نیز رای بیاورند.

منتقدان جناح راست، یعنی «هرگز ترامپی‌ها» که با نخستین کارزار او برای ورود به کاخ سفید مخالف بودند، با استناد به شکست‌های تاریخی حزب در سراسر کشور در شب انتخابات، خواهان بازگشت حزب جمهوری‌خواه به ریشه‌های پیش از ترامپ شده‌اند.

اما صرفا به عقب برگرداندن ساعت و کنار گذاشتن میراث ترامپ، بسیار دشوار و شاید حتی ناممکن خواهد بود.

حزب در طول یک دهه سلطه ترامپ کاملا دگرگون شده است. بیشتر جمهوری‌خواهان در مسائل داخلی مانند مهاجرت به راست متمایل‌تر شده‌اند و سیاست خارجی مداخله‌گرایانه دوران جورج دبلیو بوش، که به جنگ‌های عراق و افغانستان انجامید، را رد کرده‌اند.

در کنگره، جناح میانه‌روتر و سنتی حزب که از همان ابتدا ترامپ را نمی‌پسندید، تقریبا به‌طور کامل ناپدید شده و جای خود را به محافظه‌کاران حامی ترامپ داده است که مواضع ضد مهاجرتی و پوپولیستی او را بازتاب می‌دهند.

این روند امسال نیز ادامه یافت. جمهوری‌خواهان قدیمی‌تر مانند جان کورنین در تگزاس و سوزان کالینز در ایالت مین، که هر دو در طول سال‌ها بارها با ترامپ درگیر شده بودند، کرسی‌های خود را از دست دادند.

سه روز پس از انتخابات، ترامپ استیون میلر را به‌عنوان رئیس جدید کارکنان کاخ سفید منصوب کرد و او جانشین سوزی وایلز شد.

این اقدام نشان داد ترامپ برنامه‌ای برای تعدیل سیاست‌ها یا پیام خود در سال‌های باقی‌مانده ریاست‌جمهوری‌اش ندارد. میلر که مشاور ارشد سیاست داخلی رئیس‌جمهوری بود، از دستیاران قدیمی ترامپ و چهره‌ای شناخته‌شده به دلیل سیاست‌های سخت‌گیرانه مهاجرتی است.

استیو بنن، یکی از معماران جنبش «عظمت را دوباره به امریکا بازگردانیم»، یا ماگا، پس از انتخابات میان‌دوره‌ای وقوع «جنگ داخلی» در حزب را پیش‌بینی کرد.

او شکست جمهوری‌خواهان را به اقتصاد و «جنگ‌های خارجی» نسبت داد و گفت: «فکر نمی‌کنم برنامه ماگا را اجرا کرده باشیم.» او همچنین از ترامپ خواست بر اخراج‌های گسترده مهاجران بیشتر پافشاری کند.

اما دیگر استراتژیست‌های جمهوری‌خواه گفتند انتخابات میان‌دوره‌ای زنگ خطری برای وفاداران ماگا بود که می‌خواهند جنبش سیاسی ترامپ پس از پایان ریاست‌جمهوری او هم ادامه پیدا کند.

ویت آیرز، استراتژیست جمهوری‌خواه، گفت: «هنوز تعداد زیادی از رای‌دهندگان ماگا هستند که در خوب و بد از دونالد ترامپ حمایت کرده‌اند».

«اما بخش قابل توجهی از حزب جمهوری‌خواه هم ماگایی نیست و حالا این بخش اکثریت را تشکیل می‌دهد»

آیا نامزدهای جمهوری‌خواه باید از ترامپ فاصله بگیرند؟

حزب جمهوری‌خواه کنترل مجلس نمایندگان و سنا را از دست داد و همچنین فرمانداری ها و مجالس ایالتی را در ایالت های جمهوری‌خواهی مثل تگزاس و کانزاس واگذار کرد. دموکرات‌ها در این

ایالت‌ها برای دهه‌ها از قدرت کنار گذاشته شده بودند و ترامپ زمانی که نامش در برگه رای بود، در آن‌ها با اختلافی دو رقمی پیروز شده بود.

این شکست‌های غیرمنتظره، ماهیت متغیر ائتلاف‌های سیاسی را بار دیگر برجسته کرد.

ترامپ در سال ۲۰۲۴ پایگاه جمهوری‌خواهان را گسترش داده بود و در میان لاتین‌تبارها و رای‌دهندگان جوان، در کنار دیگر گروه‌های کلیدی، حمایت بیشتری به دست آورده بود. جمهوری‌خواهان آن دستاوردها را نشانه‌ای از قدرت آینده حزب می‌دانستند.

فقط دو سال بعد، این حزب در میان تقریبا همه گروه‌های کلیدی رای‌دهندگان بخشی از حمایت خود را از دست داد.

بر اساس تحلیل روزنامه نیویورک تایمز از داده‌های رای‌دهندگان، حمایت لاتین‌تبارها از نامزدهای دموکرات در فاصله سال‌های ۲۰۲۴ تا ۲۰۲۶، ۲۹ واحد درصد افزایش یافت. حمایت رای‌دهندگان جوان ۱۸ تا ۲۹ ساله نیز ۳۳ واحد درصد بیشتر شد.

این تغییرات با نظرسنجی‌های پیش از انتخابات میان‌دوره‌ای همخوانی داشت که نارضایتی گسترده از نحوه مدیریت اقتصاد، مهاجرت و جنگ با ایران از سوی ترامپ را نشان می‌داد.

دموکرات‌ها همچنین از این برداشت عمومی بهره بردند که خانواده ترامپ و دولت او مملو از منفعت‌طلبی شخصی و فساد هستند.

تمرکز رئیس‌جمهوری بر تالار رقص کاخ سفید و دیگر پروژه‌های ساخت‌وساز در واشنگتن نیز این احساس را در میان رای‌دهندگان تقویت کرد که او بیش از مشکلات مربوط به هزینه زندگی، بر میراث شخصی خود تمرکز دارد.

بنجامین شریدر، رهبر جمهوری‌خواهان جوان در آستین، نیز چنین احساسی داشت. او صبح پس از آن که حزبش در تگزاس در اثر یک «سونامی آبی» دموکرات‌ها تقریبا از صحنه حذف شد، هنوز شوکه بود که با بی‌بی‌سی صحبت کرد.

وقتی از شریدر خواسته شد درباره این موضوع نظر دهد که ترامپ نخستین حضور عمومی خود پس از اعلام نتایج را صرف نمایش پروژه تالار رقص کاخ سفید کرده بود، او گفت که رئیس‌جمهور همچنان «پدیده‌ای استثنایی و نیرویی تاثیرگذار» است.

او مکث کرد و سپس افزود: «من روی مسائلی تمرکز می‌کردم که تالار رقص یا تغییر نام چیزها نیستند. روی چیزهایی تمرکز می‌کردم که اهمیت دارند«

نشانه‌های اولیه پس از انتخابات میان‌دوره‌ای حاکی از آن است که جمهوری‌خواهان شاید برای انتخابات ۲۰۲۸، از فاصله گرفتن از ترامپ نفع سیاسی ببرند.

«ونس دیگر نامزد بلامنازع نیست»:

ونس در ارزیابی خود از انتخابات میان دوره یی تلاش کرد راه میانه ای در پیش بگیرد؛ از یک سو جنگ با ایران را مسئول شکست ها دانست و از سوی دیگر خواستار بازگشت به شعار «اول امریکا» شد. این انتقادی بود ظریف و حساب شده که در مخالفت با ترامپ درباره یک جنگ نا محبوب از او فاصله می‌گرفت، اما همزمان از یک برند سیاسی گستردهت ر که همچنان در میان پایگاه حامیان «ماگا» محبوبیت دارد، حمایت می کرد.

حرکت های بعدی ترامپ درباره ایران از سوی حزب با دقت زیر نظر خواهد بود، چون پیامدهایی برای انتخابات ۲۰۲۸ خواهد داشت. تشدید تنش‌ها می‌تواند نگرانی‌هایی را که ونس و دیگر طرفداران «اول امریکا» مطرح کرده‌اند، بیشتر کند.

ونس در پیام جمع بندی خود درباره دلایل شکست، که در شبکه ایکس منتشر کرد، همچنین با درخواست های رو به افزایش در جناح راست برای بازنگری در حمایت امریکا از اسرائیل همصدا شد. اما در عین حال، آمادگی خود را برای ایجاد برخی تغییرات در نحوه اجرای قوانین مهاجرتی نیز نشان داد. این موضع با دیدگاه های میلر در تضاد است؛ متحد سیاسی ونس که هدایت سیاست های مهاجرتی دولت در دوره دوم ریاست جمهوری را بر عهده داشته است.

استراتژیست های حزب گفتند شکست سنگین در انتخابات میان دوره ای مسیر ونس برای رسیدن به نامزدی حزب را پیچیده تر کرده است.

آیرز گفت: «پیش از انتخابات میان‌دوره‌ای، جی‌دی ونس بخت اول کسب نامزدی جمهوری‌خواهان در سال ۲۰۲۸ بود. اما اکنون رقابت کاملا غیرقابل پیش‌بینی شده است».

جانشینان احتمالی ترامپ هنوز اندکی فرصت دارند گزینه‌های خود را بررسی کنند، اما باید نسبتا زود تصمیم بگیرند.

هر کسی که برای انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۲۸ برنامه داشته باشد، در ماه های آینده برای اعلام نامزدی خود تحت فشار قرار خواهد گرفت. برخی ممکن است حتی پیش از پایان سال کارزار خود را آغاز کنند.

تحلیل انتخاباتی ونس نیز به طور گسترده به عنوان نشانه‌ای غیررسمی از قصد او برای نامزدی تعبیر شد.

احتمالا رقابت مقدماتی شلوغی در پیش خواهد بود.

توضیح تصویر،جی دی ونس، معاون رئیس‌جمهوری، و مارکو روبیو، وزیر خارجه، از گزینه های احتمالی نامزدی جمهوری‌خواهان در انتخابات ۲۰۲۸ به شمار می روند

از دیگر نام هایی که به‌عنوان نامزدهای احتمالی کاخ سفید مطرح شده‌اند می‌توان به مارکو روبیو، وزیر خارجه، تد کروز، سناتور تگزاس، ران دسانتیس، فرماندار فلوریدا، نیکی هیلی، سفیر پیشین امریکا در سازمان ملل، و کریس کریستی، فرماندار پیشین نیوجرسی، اشاره کرد.

در چرخه انتخاباتی بعدی، نامزدهای جمهوری‌خواه در انتخابات ریاست‌جمهوری و کنگره باید درباره مسائل کلیدی روز تصمیم‌های دشواری بگیرند، از حمایت امریکا از اسرائیل و تعرفه‌ها گرفته تا رونق هوش مصنوعی.

قدرت ترامپ ممکن است با ورود به دو سال پایانی دوره دوم ریاست‌جمهوری‌اش کاهش یافته باشد، اما در دو سال آینده همچنان بلندترین صدا در حزب خواهد بود.

هنوز مشخص نیست که او عمیقا وارد این روند خواهد شد یا رویکردی کم مداخله‌تر در پیش خواهد گرفت.

ترامپ در مقاطع مختلف از ونس و روبیو تعریف کرده، اما معمولا از پاسخ مستقیم به این پرسش که دوست دارد چه کسی جانشینش شود، طفره می‌رود.

حمایت رسمی او بزرگ‌ترین عامل غیرقابل پیش‌بینی در رقابت مقدماتی جمهوری‌خواهان برای انتخابات ۲۰۲۸ خواهد بود.

آیرز گفت: «هنوز باید دید چه کسانی وارد این رقابت خواهند شد.»

«اما فکر می‌کنم این رقابت بسیار بزرگ‌تر و متنوع‌تر از چیزی خواهد بود که پیش از انتخابات میان‌دوره‌ای تصور می‌کردیم»